
[2011-25-RE](#)

CAUSA 2011-25-RE

Número de registre 407-2011. Recurs d'empara

AUTE DEL 7 DE NOVEMBRE DEL 2011

BOPA núm. 69, del 16 de novembre del 2011

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 26 de juliol del 2011, per la representació processal de la Sra. Raquel Aragonés Moreno, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 4 de març del 2011 i contra l'aute del 13 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que vulgui apreciar l'existència de la vulneració al·legada, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que retrotregui el procediment fins al moment anterior a la decisió del 4 de març del 2011, disposant que el Tribunal Superior de Justícia ha de resoldre novament respectant els drets constitucionals que han resultat vulnerats en base als arguments que han estat exposats en l'escrit d'empara. Així mateix demana la suspensió de l'execució de la sentència esmentada, ja que les conseqüències que se'n derivarien serien d'impossible reparació;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 26 de setembre del 2011;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

La Sra. Raquel Aragonés Moreno va presentar una petició a la Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS) en què demanava, d'acord amb l'article 41 del seu Reglament Tècnic, el reconeixement del seu dret a percebre una pensió de vellesa.

Aquest dret li va ser denegat en la via administrativa, ja que es va considerar que no podia acreditar que havia treballat i residit legalment al Principat cinc anys abans de l'1 d'abril de 1968 (data de la creació del sistema andorrà de seguretat social), i la Sra. Raquel Aragonés Moreno va interposar una demanda judicial contra les decisions de la CASS.

Segon

El 8 de març del 2010, la Secció Administrativa del Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual s'estimava la demanda promoguda per la Sra. Raquel Aragonés Moreno, es declarava que les resolucions de la CASS no eren ajustades a Dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa i declarava el dret de la demandant a percebre una pensió de vellesa mínima de 5.000 punts, d'acord amb l'article 41 del Reglament Tècnic de la CASS.

Efectivament, la Secció Administrativa esmentada va considerar que el document que la demandant havia aportat (foli 21 de les actuacions) demostrava que havia treballat per a l'empresa Prisunic des del 9 de setembre de 1963 i acreditava de manera suficient el caràcter regular d'una activitat assalariada.

Tercer

La CASS va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 4 de març del 2011, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què estimava aquest recurs d'apel·lació, revocava la sentència dictada per la Batllia i declarava que les decisions dictades per la CASS eren ajustades a Dret.

Aquesta Sala, fonamentant-se en la seva jurisprudència anterior, recorda que per acreditar la regularitat en la prestació del treball i poder beneficiar-se de la prestació de l'article 41 del Reglament de la CASS calen les pertinents autoritzacions administratives d'immigració o de residència; així mateix, indica que cas que el certificat d'inscripció emès per la Vegueria Episcopal Espanyola en què s'indica com a data d'entrada el mes de març de 1963 i com a data d'inscripció el 30 de març de 1968 pogués acreditar un treball regular, només es podria computar a partir d'un dia abans de l'1 d'abril de 1968.

Quart

La representació processal de la Sra. Raquel Aragonés Moreno va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia per tal com considerava els seus raonaments incongruents, ja que la sentència reconeix la prestació de treball per compte aliè cinc anys abans de l'1 d'abril de 1968, però no en treu cap conseqüència pel fet que la decisió reposa sobre una manca eventual de les autoritzacions corresponents.

Cinquè

El 13 de juliol del 2011, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute en què desestima l'incident de nul·litat d'actuacions presentat, ja que si bé la sentència impugnada reconeix, efectivament, la prestació de serveis de la Sra. Raquel Aragonés Moreno per compte aliè durant els 60 mesos anteriors a la posada en marxa del sistema de seguretat social, també analitza el valor dels certificats i inscripcions en els registres públics que s'aporten a les actuacions per extreure'n la conseqüència, basada en la jurisprudència de la mateixa Sala, que no acrediten, la condició, reiteradament exigida, que el treball sigui regular.

Sisè

El 26 de juliol del 2011, la representació processal de la Sra. Raquel Aragonés Moreno va presentar un recurs d'empara contra la sentència del 4 de març del 2011 i contra l'aute del 13 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

La part recurrent considera que les argumentacions de la sentència són incongruents entre elles i manifesta que l'acreditació del treball regular de la recurrent en el període anterior a l'1 d'abril de 1968 havia d'implicar necessàriament la desestimació del recurs d'apel·lació interposat per la part adversa.

Així mateix, considera que la recurrent gaudia de les autoritzacions pertinents i tot i que la Sala Administrativa esmenta el carnet o la documentació continguda en el foli 21 de les actuacions, no ha realitzat una valoració a efectes probatoris en el moment de resoldre. Efectivament, segons el parer d'aquesta part, l'error en la valoració d'aquest document és "un error patent, manifest, evident i notori i l'existència d'aquest error resulta verificable de forma clara, motiu pel qual ha estat vulnerat **el dret d'aquesta part a la tutela judicial efectiva.**"

De l'examen d'aquesta causa se'n deriva que la CASS en cap moment va posar en dubte l'existència de les autoritzacions administratives amb anterioritat a la posada en funcionament de la CASS; tanmateix, s'ha situat a aquesta part en indefensió perquè no ha pogut rebatre, ni aportar proves en relació amb la suficiència dels documents aportats als efectes que es gaudia de les autoritzacions corresponents abans de l'any 1968. La CASS, per tal de denegar la petició de la recurrent, no va utilitzar aquest argument en cap de les instàncies, per tant, aquesta part no ha tingut mai una opció de rebatre'l, d'aquest fet se'n desprèn una vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut de la recurrent, cosa que la situaria en indefensió.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que vulgui apreciar l'existència de la vulneració al·legada, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que retrotregui el procediment fins al moment anterior a la decisió del 4 de març del 2011, disposant que el Tribunal Superior de Justícia ha de resoldre novament respectant els drets constitucionals que han resultat vulnerats en base als arguments que han estat exposats en l'escrit d'empara. Així mateix, demana la suspensió de l'execució de la sentència esmentada, ja que les conseqüències que se'n derivarien serien d'impossible reparació.

Setè

El 26 de setembre del 2011, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana la inadmissió a tràmit d'aquesta causa, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, per una manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions.

El Ministeri Fiscal considera que, en les resolucions objecte de recurs, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia ha operat amb una congruència total i ha analitzat els documents probatoris presentats per les parts donant els seus arguments de fet i de dret. Efectivament, manifesta que la Sala Administrativa va analitzar tant l'existència de la prestació de servei per compte aliè, com la regularitat en aquesta prestació i, per tant, la inscripció deguda en els registres corresponents d'autorització de treball, a la llum de la seva jurisprudència constant fins a la data; així mateix, considera que la Sala Administrativa va argumentar en tot moment la seva decisió.

En aquest sentit, cita la jurisprudència del Tribunal Constitucional en relació amb la naturalesa i l'objecte del recurs d'empara per la vulneració dels drets de l'article 10 de la Constitució (aute del 3 de maig del 2010, recaigut en la causa 2010-4-RE).

Fonament jurídic únic

De l'examen de les diverses resolucions objecte de recurs, en particular la sentència del 4 de març del 2011, dictada pel Tribunal Superior de Justícia, se'n deriva que la recurrent va treballar en el Principat en el decurs dels cinc anys anteriors a l'1 d'abril de 1968. La controvèrsia rau, per tant, en el punt de saber si la seva activitat assalariada tenia un caràcter regular o no, vistes les normes de residència i treball a Andorra.

Tal com aquest Tribunal ho ha reiterat sovint, no li correspon substituir-se al jutge del fons en la interpretació de la llei, salvat que les normes del procés degut inscrites, en particular a l'article 10 de la Constitució, no hagin estat respectades, o, si la resolució és irraonable des del punt de vista lògic o jurídic.

En aquesta causa, la recurrent al·lega que s'ha vulnerat el seu dret a la jurisdicció i el seu dret a un procés degut.

En la sentència esmentada del 4 de març del 2011, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, es té cura, d'una banda, de confirmar que la recurrent havia treballat durant els cinc anys anteriors a l'1 d'abril de 1968, tanmateix, d'altra banda, d'acord amb la seva jurisprudència tradicional, declara que no pot provar que ho estes fent de manera regular.

En el seu tercer fonament jurídic, el Tribunal Superior de Justícia examina els documents aportats per la recurrent, concretament el certificat d'inscripció emès per la Vegueria Episcopal, que segons aquest Tribunal, acreditava davant les autoritats espanyoles la residència a Andorra i no és útil per acreditar la regularitat en el treball.

En el segon fonament jurídic de l'aute del 13 de juliol del 2011 d'aquest mateix Tribunal, es reitera que la recurrent va prestar serveis per compte aliè durant 60 mesos anteriors a la posada en marxa dels sistema de seguretat social andorrà "però contràriament al que diu l'escrit incidental, analitza el valor dels certificats i inscripcions en els registres públics que s'aporten a les actuacions per extreure'n la conseqüència, basada en jurisprudència de la mateixa Sala, de que no acrediten la condició, reiteradament exigida, de que el treball sigui regular."

En aquestes condicions, el Tribunal Superior de Justícia s'ha pronunciat de manera coherent i lògica i la recurrent ha pogut defensar-se, per tant, no pot pretendre que s'ha vulnerat l'article 10 de la Constitució.

Per tant, es procedent inadmetre a tràmit aquest recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2011-25-RE interposat per la representació processal de la Sra. Raquel Aragonés Moreno contra la sentència del 4 de març del 2011 i contra l'aute del 13 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de novembre del 2011.

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

President

Vicepresident

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

Magistrat

Magistrat